

VLAAMSE LEEUW, nationaal Vlaams lied, in augustus 1847 te Gent ontstaan in de kring van de toneelgroep Broedermin en Taelyver op tekst van Hippoliet van Peene en muziek van Karel Miry. Wat de inhoud betreft is er invloed van Nikolaus Beckers *Der deutsche Rhein* (Sie sollen ihn nicht haben...) uit 1840, dat in 1841 door Hubert Delecourt naar Vlaanderen werd meegebracht, door Theodoor van Ryswyck vertaald en in 1841 in het Kunst- en Letterblad opgenomen als *De vrye Rhyn*; muzikaal is het lied geïnspireerd door Robert Schumanns *Sonntags am Rhein* uit 1840.

In feite ontstaan uit de behoefte aan verdediging van de Vlaamse taalrechten binnen het kader van de Belgische staat, kwam de doorbraak pas op 17 februari 1848, toen het publiek, diep onder de indruk van de Februari-omwenteling te Parijs en bevreesd voor een mogelijke Franse annexatie, de uitvoering ervan vroeg in de nieuwe Vlaamse Minard-schouwburg te Gent. Sedertdien is het lied geleidelijk doorgedrongen naar andere steden en gewesten en sedert ca. 1900 algemeen aanvaard als nationaal lied.

Op 6 juli 1973 werd door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap een decreet goedgekeurd (Staatsblad van 12 september 1973) „tot instelling van een eigen vlag, een eigen volkslied en een eigen feestdag van de Nederlandse cultuurgemeenschap”. Hierin werd bepaald dat de twee eerste strofen van de Vlaamse Leeuw als volkslied zouden fungeren.

LITERATUUR : A. Jacob, *De datering van De Vlaamsche Leeuw*, in *Nieuwe Taalgids*, jg. 8 (1914, p. 132-134); - A. Jacob, *Vreemde invloed in De Vlaamsche Leeuw*, in *Nieuwe Taalgids*, jg. 9 (1915, p. 132); - A. Deprez, *De Vlaamse Leeuw. Feiten en stemmingen uit de jaren 1840-1848*, in *Jaarboek De Fontaine* (1960, p. 97-155). ADA DEPREZ